

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Prokuratora Okręgowego w B.

przy uczestnictwie A. P., E. P. i J. P.

o ubezwłasnowolnienie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2010 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania A. P.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 23 marca 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

**odrzuca zażalenie w części zaskarżającej orzeczenie zawarte w punkcie 1
(pierwszym) postanowienia, a w pozostałym zakresie oddala zażalenie.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 23 marca 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, a w konsekwencji uchybienia terminowi odrzucił skargę kasacyjną.

W ocenie tego Sądu w sprawie nie zachodziły okoliczności uzasadniające uwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, ponieważ nie zostało uprawdopodobnione, że niedokonanie tej czynności procesowej w odpowiednim czasie nastąpiło bez winy pełnomocnika strony skarżącej.

W tej sytuacji Sąd uznał, że skoro termin do wniesienia skargi kasacyjnej rozpoczął bieg 3 sierpnia 2009 r. i upłynął bezskutecznie w dniu 3 października 2009 r., to na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. spóźnioną skargę kasacyjną należało odrzucić.

Postanowienie to zaskarżyła w całości uczestniczka postępowania A. P. i wniosowała o jego uchylenie w całości i przyjęcie do rozpoznania złożonej skargi kasacyjnej.

W uzasadnieniu zażalenia, sporządzonego przez kolejnego pełnomocnika procesowego z urzędu, pełnomocnik podniósł, że dopiero w dniu 26 października 2009 r. otrzymał z ORA zawiadomienie o ustanowieniu go pełnomocnikiem. Nadto stwierdził, że ponawia argumenty zawarte we wniosku o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej z dnia 8 marca 2010 r., błędnie ocenione przez Sąd Apelacyjny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie do Sądu Najwyższego okazało się niedopuszczalne w części zaskarżającej postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej (pkt 1 sentencji), ponieważ nie jest ono ani postanowieniem wymienionym w art. 394¹ § 1 k.p.c., ani nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie (art. 394¹ § 2 k.p.c.). W tej sytuacji, jako niedopuszczalne, podlegało ono odrzuceniu na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c.

Okoliczności usprawiedliwiające niedokonanie w terminie czynności procesowej (wniosku o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej) mogą być rozważane w ramach rozpoznawania wniosku o przywrócenie terminu, a nie przy rozpoznawaniu zażalenia na orzeczenie o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Sąd Najwyższy rozpoznając zażalenie na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną wniesioną po upływie wymaganego terminu, rozpoznaje również – ale tylko na wniosek strony złożony na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c. – postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie tego terminu (postanowienia SN z dnia 27 lutego 2001 r., V CZ 8/01, niepubl.; z dnia 4 września 2002 r., I CZ 105/02, niepubl.).

W judykaturze ugruntowane jest stanowisko, że postanowienie sądu drugiej instancji, na które nie przysługuje zażalenie może być przedmiotem kontroli Sądu Najwyższego wyłącznie na podstawie art. 380 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. (por. m.in. postanowienie SN z dnia 8 marca 2000 r., sygn. akt I CZ 259/99, publ. Biul. SN 2000, nr 7, poz. 8; postanowienie SN z dnia 15 stycznia 2001 r., sygn. akt II CZ 197/04, niepubl.;

postanowienie SN z dnia 21 listopada 2001 r., syn. akt I CZ 165/01, OSNC 2002, nr 7-8; postanowienie SN z dnia 23 września 2004 r., sygn. akt III CZ 71/04, niepubl.). Warunkiem przeprowadzenia stosownej kontroli – zgodnie z dyspozycją art. 380 k.p.c. – jest jednak zawarcie w zażaleniu wniosku o rozpoznanie tego postanowienia (por. postanowienie SN z dnia 23 września 2004 r., sygn. akt III CZ 71/04, niepubl.; postanowienie SN z dnia 3 marca 2005 r., sygn. akt II CZ 197/04, niepubl.). Wniosek taki, w przypadku środków zaskarżenia wnoszonych przez profesjonalnych pełnomocników, powinien być jednoznacznie sformułowany, gdyż nie ma podstaw do przypisywania im treści wprost w nich nie wyrażonych (por. postanowienie z dnia 4 października 2006 r., sygn. akt I CZ 81/06, niepubl.; postanowienie z dnia 5 listopada 2009 r., sygn. akt I CZ 55/09, niepubl.). Tymczasem w niniejszej sprawie strona żaląca wniosku takiego w zażaleniu nie złożyła.

W konsekwencji powyższego, skoro skarga kasacyjna została wniesiona po upływie terminu określonego w art. 398⁵ § 1 k.p.c., przeto Sąd Apelacyjny trafnie ją odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Wobec powyższego zażalenie w części zaskarżającej odrzucenie skargi kasacyjnej (pkt 2 sentencji) podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.